

Діти і квіти

Улітку, як завжди, Сергійко й Марійка приїхали до бабусі в село. Вони навіть речі свої ще не порозкладали, а вже заторочили:

— Бабусю, їсти дуже хочеться! Чи скоро будемо обідати?

— Ви зголодніли, мої хороші! Потерпіть трішки, погуляйте. О другій годині будемо обідати.

Діти побігли на лужок, який зеленів біля бабусиної хати, але за хвилину повернулися.

— Бабусенько! А як же ми дізнаємося, що вже друга година? У нас же годинників немає, — сказав Сергійко.

— Ви ж на лужку гулятимете?

— Так! — дружно вигукнули онуки.

— А там ростуть кульбабки. От вони вам і підкажуть.

— Напевне, ти жартуєш, бабусю!

— Ні, мої любесенькі. Я не жартую. Я серйозно. Погляньте уважно. Бачите, скільки там квітне кульбабок? Якого вони кольору?

— Жовті-жовтесенькі, — відповіла Марійка.

— Виблискують на сонечку, як золоті, — додав Сергійко.

— А о другій годині вони стануть зеленими і стулять пелюстки. Ляжуть спатоньки. А ми до столу сядемо.

— То ти правду кажеш? — досі недовірливо дивилися на бабусю онуки.

— А ви перевірте! — усміхнулася бабуся.
Через деякий час братик із сестричкою стояли на ганку.

— Бабусю! Бабусю! Кульбабки стулили пелюстки.

— От і добре. Час обідати. Все готове. Мийте рученята і сідайте до столу.

Дітлахи побігли в кімнату, поглянули на великого годинника, що висів на стіні.

— Дві години десять хвилин! — здивовано вигукнули вони одночасно. — Оце так чудасія! Виявляється, що кульбабка — годинник.

— Любі мої, — сказала бабуся. — Кульбабка — це квітка, яка прокидається о шостій годині

ранку, а спати лягає о другій годині дня. Матінка-природа встановила для неї такий розпорядок дня. І слухняна квітка його виконує.

— Бабусю, а як ти про це дізналася? — поцікавилися діти.

— По-перше, я дуже люблю всі квіти: лугові, польові, кімнатні. Мені цікаво за ними спостерігати. А по-друге, у мене є чудова книжка, у якій описується, коли яка квітка прокидається, коли засинає. Завдяки цим спостереженням можна навіть зробити квітковий годинник.

— Бабусю, а давай-но зробимо такого годинника, а тим, що в кімнаті, користуватися не будемо.

— Мої ви хороші! На жаль, користуватися квітковим годинником можна лише в сонячну погоду. Бо коли хмарно, квіти не розтуляють пелюстки, а коли дощить, то зовсім відмовляються працювати годинником.

— Бабусю! Рідненька! А ти можеш дати нам свою чудесну книгу? Ми будемо обережно нею користуватися. Нам так хочеться дізнатися про всі таємниці прекрасного царства квітів!

— Залюбки, — сказала бабуся і задоволено усміхнулася.